

Bilag 3

**Fra bogen: Knap gylden Freud af Lissy Holtegaard, Hønsetryk 1981.
Mishandlede kvinder – en skadestueundersøgelse**

I modsætning til blot for et par år siden er alle ansatte på en skadestue i dag klar over eksistensen af vold i parforholdet. Denne vold kommer i de allerfleste tilfælde til udtryk som vold mod kvinder. Vi kalder dem mishandlede kvinder. Ikke mindst kvindebevægelserne skal roses for at begrebet mishandlede kvinder nu tages alvorligt, betragtes som et samfundsproblem, der mere eller mindre helhjertet søges løst.

Som læger har vi arbejdet på en skadestue og oplever de forslåede, ulykkelige og bange kvinder, som slet ikke altid fortæller, hvad der er sket, men i stedet søger at finde en anden, mindre smertefuld og mindre pinlig, forklaring. På grund af en enkelt aften med fem henvendelser fra kvinder, der havde været udsat for vold fra deres samlever, besluttede vi at vurdere, hvor mange henvendelser der havde været i de forløbne 12 måneder (1. november 1978 til 31. oktober 1979), hvor kvinder havde angivet, at de havde været udsat for vold fra deres samlever. Vores materiale var 50.660 skadestuejournaler.

En skadestuejournal er en enkelt A 4-side med en kopi til patienten. Originalen opbevares på samme måde som hospitalsjournaler. Øverst er angivet patientens navn, CPR-nummer, adresse, stilling, telefonnummer, og hvem der har bragt patienten ind til skadestuen (privat, ambulance eller politi).

Nedenunder følger en rubrik, hvori skadestuelægen angiver patientens oplysninger om årsagen til henvendelsen. Denne rubrik er væsentlig, for her fremgår det, om det er lykkedes lægen at få så god kontakt med patienten, at hun har turdet fortælle om den egentlige årsag til henvendelsen. Der behøves ikke et særligt stort kendskab til en skadestes indretning og funktion, før man erkender det svære i at opnå denne tillid læge og patient imellem:

- 2) der er flere mennesker i lokalet, andet personale eller andre patienter
- 3) lægen er for træt til at registrere de ikke-sagte meddelelser.

Næste rubrik er ikke mindre væsentlig, for her anfører lægen de fund på kvindens krop, der er et udtryk for den fysiske vold fra blå mærker og rifter på huden til knoglebrud og tegn på kvælning. Den psykiske tilstand beskrives kort: vågen, uklar, grædende, bevidstløs. Røntgenundersøgelser be- eller afkræfter mistanke om knoglebrud. I sidste rubrik anføres den givne behandling, som groft kan deles op i enten hjemsendelse efter endt behandling på skadestuen eller indlæggelse til videre observation og behandling. Den sidste behandlingsmulighed er til at leve med for patient og skadestuepersonale, men den første – hjemsendelse – er utilfredsstillende for alle.

Af de 50.660 skadesedler var der på 70 anført, at kvinden havde været udsat for vold fra samleveren. To af disse kvinder havde henvendt sig to gange i perioden. Alderen var fra 17 til 58 år. Kvindernes erhverv var kun anført i 20 tilfælde, men vi fik indtryk af, at de kom fra flere sociale lag.

Voldens art spænder fra knivstik, forsøg på kvælning eller kvælning, til slag i hovedet og på kroppen. To af kvinderne var døde eller døde umiddelbart efter ankomsten til skadestuen. Elleve blev indlagt på kirurgisk afdeling med hjernerystelse og brud på knogler. To blev henvist til psykiatrisk afdeling og syv blev observeret adskillige timer på skadestuen. De øvrige 48 blev sendt hjem umiddelbart efter undersøgelse og behandling.

Alkoholpåvirkning hos samleveren var nævnt i 5 tilfælde. Hos kvinden var medicin eller alkoholforbrug anført i 13 tilfælde. Tre af kvinderne var gravide i 2., 3. og 6. måned. Kvinden, der var gravid i 6. måned, var 21 år og angav at være blevet sparket i hovedet og maven af barnets fader. Røntgenundersø-

- 1) venteværelset er fyldt